

تأثیر مدیریت شهری بر عدالت و رفاه شهروندان (مورد مطالعه: ناحیه ۲ شهرداری منطقه ۹ تهران)

سیمین صفوی، علیرضا پیران

گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، ایران

چکیده

نگرش جامع به سیاست‌ها، برنامه‌ها و طرح‌های توسعه شهری و نیز تدوین اهداف یکپارچه اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی در رأس سیاست‌گذاری و مدیریت شهری قرار می‌گیرد. تحقق این اهداف، نیازمند ارزیابی نتایج و تبعات سیستم‌های شهری برای تغییرات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی بوده و محتاج تحولات اساسی در سازمان و تشکیلات برنامه‌ریزی و مدیریت شهری است. ایجاد تعادل بین مراکز شهری بزرگ و کوچک، همکاری بین بخش‌های دولتی، عمومی و خصوصی و نیز تدوین استراتژی محلی در زمره سیاست‌های نیل به مدیریت شهری، قابل تأمل هستند. شهرهای جهان از طریق تجربه و پژوهش مسیرهایی را برای رویارویی با مشکلات توسعه شهری و محیط کشف و در طی این فرآیند، بینشی نیز نسبت به نحوه دستیابی به توسعه پایدار کسب کرده‌اند. پژوهش حاضر با هدف بررسی نگرش شهروندان نسبت به حقوق شهروندان و تأثیر آن بر مدیریت شهری صورت گرفته است. بر این اساس، نمونه‌ای از شهروندان و کارشناسان شهرداری منطقه ۹ انتخاب گردیده و مورد بررسی قرار گرفته است. ما در پژوهش با دو معیار مشخص و تعریف شده می‌خواهیم به بررسی تأثیر مدیریت شهری بر عدالت و رفاه شهروندان بپردازیم. مدل مفهومی تحقیق بر مبنای مطالعات نظری تأثیر مدیریت شهری بر عدالت و رفاه شهروندان، طراحی و بر مبنای آن، پرسشنامه‌هایی طراحی گردیده و داده‌های مورد نظر جمع‌آوری گردید. در نهایت با استفاده از مدل معادلات ساختاری به بررسی فرضیات تحقیق پرداخته شد و مشخص گردید، که دو معیار عدالت و رفاه شهروندان بر متغیر مدیریت شهری دارای اثر معنادار می‌باشند.

واژه های کلیدی : مدیریت، مدیریت شهری، حقوق شهروندی، عدالت شهروندان، رفاه شهروندان